

FARNÍ NOVINY

Vodňany - Skočice - Bílsko

září - říjen 2013

Milí farníci,

začátek září je začátkem nového školního pro naše děti. Ale i my, dospělí, bychom se k nim mohli připojit a nastoupit do školy Ježíšovy. Naší učitelkou a maminkou zároveň je Panna Maria. Není třeba mnoha učebnic – stačí jedna – Bible, a není třeba mnoha pomůcek – stačí jedna – růženec.

Právě měsíc říjen je zasvěcen Panně Marii – Královně posvátného růžence. Růženec je kniha, v níž je v obrazech zachycen život Pána Ježíše, Panny Marie i život náš. Může v ní číst kdokoli – od dětí až po dříve narozené. Blahoslavená Panna naléhavě volá ve Fatimě: „**Modlete se růženec!**“ Růženec je modlitba, před kterou prchá a kterou nenávidí Satan.

V modlitbě svatého růžence nám **blahoslavená Panna připomíná celé dějiny spásy.**

- **Radostným růžencem** nám chce zpřítomnit lásku nebeského Otce. Přeje si, abychom si tuto lásku připomínali. Náš nebeský Otec nám poslal svého Syna. Otec přijímá vykupitelské dílo a oběť Syna. Panna Maria tuto oběť předkládá se svým Synem nebeskému Otci, aby ho usmířila za hříchy světa a za naše nové poklesky. Nakloňuje nám vždy znovu a znovu Otcovu spravedlivost, která vede od trestu k nekonečnému milosrdenství. A proto my tuto přímluvu Panny Marie provázíme radostným pozdravem: Zdrávas Maria!

- **Bolestným růžencem** si máme připomenout oběť našeho vykoupení. Je to krvavá oběť jejího Syna, našeho Pána Ježíše Krista. Je to současně připomínka na naše duchovní zrození, kdy nás Maria sama zrodila pod Kristovým křížem. Zde si máme uvědomit, co je to hřích a jaké jsou jeho následky. Tady je náš mezník: buď patřím Kristu anebo tomu Zlému. Od bolestného růžence nemůžeme vstát a nadále milovat hřích a zlo, které Božího Syna stálo smrt, a to smrt na kříži.

- **Slavný růženec** se modlíme s pohledem upřeným na náš konečný cíl - spojit se s Bohem ve věčném životě. Proto se ho modlíme s velikou nadějí, že Kristovým zmrtvýchvstáním byla smrt jednou provždy zničena. Pod tímto dojmem dokážeme s jistotou vykročit do každodenního boje a statečně zdolávat překážky všedních dnů. Pak se nezalekneme ani smrti. V našem srdci přebývá vzkříšený Kristus, naplňuje nás radost velikonočního jitra a ke své Matce Marii se přivíneme s důvěrou a láskou.

- **Růženec světla** nám připomíná, že skrze křest se i na nás zjevila Boží moc, která nám dává odvahu a chuť nejen k pokání, čili vlastnímu sebezposvěcování, ale především k tomu, abychom i my byli živými hlasateli a šířiteli Božího království, abychom se i my blížili ke Kristu oslavenému, k čemuž nám napomáhá především v eucharistii, skrze kterou si nás očišťuje, posvěcuje a posiluje.

Růženec není pouze jednoduchý řetěz perel. Růženec je řetěz, který **přitahuje nebe k nám a nás k nebi**. Růženec je řetěz, který **vždy pevněji a pevněji spoutává Satana** a vždy víc a více ho činí bezmocným vůči nám. Je to řetěz, který nám **odává sílu Svatého Ducha** – toho Ducha pravdy a lásky, který posiloval a posiluje vyznavače a mučedníky všech dob.

Růženec pro svůj duchovní život potřebujeme **tak nutně, jako vzduch, vodu a chléb.**

Objevení krásy modlitby růžence, nejlepššího a dostupného pomocníka ve škole Ježíšově, Vám všem přeje

Váš otec Jiří

RŮŽENEC

Ačkoli bývá tradičně původ růžence spojován se sv. Dominikem, o autorství této modlitby se vedou diskuze již od 19. století a historické bádání ukázalo, že původ růžence je starší.

Původním záměrem bylo vytvořit pro laiky přístupnou modlitbu napodobující žaltář, který byl velmi rozšířenou pobožností v kláštorech. Opakovaná mariánská modlitba je tedy náhradou žalmů, které si lidé nemohli zapamatovat, proto nahradili jejich počet (150) vhodným jednoduchým vzýváním Panny Marie. Nejstarší formy růžence se ale ještě lišily od toho, co známe dnes. Proměňovalo se nejen pořadí modliteb a jejich obsah, ale i modlitby samotné. Základní modlitba růžence - Zdravas Maria - získala svoji dnešní podobu v 16. století.

Růžencová tajemství

Tajemství **radostná**:

1. *kterého jsi z Ducha svatého po ala,*
2. *s kterým jsi Alžb tu navštívila,*
3. *kterého jsi v Betlém porodila,*
4. *kterého jsi v chrám ob tovala,*
5. *kterého jsi v chrám našla.*

Tajemství **bolestná**

1. *který se pro nás krví potil,*
2. *který byl pro nás bi ován,*
3. *který byl pro nás trním korunován,*
4. *který pro nás nesl t žky k iž,*
5. *který byl pro nás uk ižován.*

Tajemství **slavná**

1. *který z mrtvých vstal,*
2. *který na nebe vstoupil,*
3. *který Ducha svatého seslal,*
4. *který t , Panno, do nebe vzal,*
5. *který t v nebi korunoval.*

Tajemství **světla**

1. *který byl pok t n v Jordánu,*
2. *který zjevil v Kán svou božskou moc,*
3. *který hlásal Boží království a vyzýval k pokání,*
4. *který na ho e prom n ní zjevil svou slávu,*
5. *který ustanovil Eucharistii.*

Schéma modliteb růžencových tajemství na dny v týdnu:

tajemství radostného v pondělí a sobotu;

tajemství růžence světla ve čtvrtek;

bolestná tajemství v úterý a pátek;

slavná tajemství ve středu a neděli.

Vedle tradičních růžencových tajemství a desátek zmíněných výše existuje ještě např. růženec sedmibolestný a sedmiradostný. Oba tyto typy jsou schváleny církví.

Sedmibolestný růženec je spojen se svátkem Panny Marie bolestné (15. září). Předmětem rozjímání při tomto růženci je tzv. sedm bolestí Panny Marie. Sedmibolestný růženec se zrodil v řádu servitů. V průběhu staletí byl potvrzen více papeži a za splnění určitých podmínek jsou s ním

spojeny i odpustky.

Růženec začíná stejným způsobem jako růženec klasický. Poté však nenásledují úseky 5×10 zdrávasů, ale 7×7 zdrávasů, s těmito vedlejšími větami:

1. *kterého utrpení ti bylo Simeonem zv stované,*
2. *s kterým jsi utekla do Egypta,*
3. *kterého jsi s bolestí t i dny hledala,*
4. *který se s tebou setkal na k ížové cest ,*
5. *kterého jsi vid la umírat na k íži,*
6. *kterého mrtvé t lo jsi držela v náru í,*
7. *kterého jsi s bolestí do hrobu položila.*

Mezi jednotlivé úseky se stejně jako v běžném růženci vkládají modlitby Sláva Otci, Otčenáš, příp. Fatimský dodatek. Na konci růžence se místo Zdrávas královno recituje modlitba k bolestné Panně Marii.

Kromě sedmibolestného růžence existuje také **sedmiradostný růženec**, jenž se vyvinul ve františkánském prostředí. Uctívá se při něm sedm radostí Panny Marie:

1. *kterého jsi, Neposkvrn ná Panno, s radostí z Ducha svatého po ala,*
2. *s kterým jsi, Neposkvrn ná Panno, s radostí Alžb tu navštívila,*
3. *kterého jsi, Neposkvrn ná Panno, v Betlém porodila,*
4. *kterého jsi, Neposkvrn ná Panno, t em král m ke klan ní p edstavila,*
5. *kterého jsi, Neposkvrn ná Panno, s radostí v chrám nalezla,*
6. *kterého jsi, Neposkvrn ná Panno, zmrtvýchvstalého s radostí první pozdravila,*
7. *který t , Neposkvrn ná Panno, na nebe vzal a Královnou nebe i zem korunoval.*

Pro modlitbu těchto růženců se vyrábí zvláštní růžence se 7×7 zrníčky.

Otec Ji í

Pozvánka pro tříkrálové koledníky

a jejich kamarády na celodenní výlet v sobotu 21. září.

Tábor a Klokoty

Odjezd: v 8.00 od kostela ve Vodňanech

Příjezd: cca v 18.00 tamtéž

S sebou pláštěnku či deštník, jídlo a pití na celý den.

Přihlášku s těmito údaji: jméno a příjmení, telefonický kontakt, podpis rodičů odevzdejte pí. Horákové, Výstavní 1031, Vodňany, tel. 731 974 731, nebo do schránky na faře ve Vodňanech, nejpozději do středy 18. září.

PANNA, KTERÁ ROZVAZUJE UZLY

Jak našla německá pobožnost k Panně Marii v Jižní Americe v rné poslucha e

Zdá se, že stará německá mariánská pobožnost s nezvyklým názvem zasáhla moderní Argentinu jako bouře. Pobožnost k La Virgen Desatanudos („Panně, která rozvazuje uzly“) se stala před několika roky v Argentině mimořádně populární poté, kdy argentinské filmové hvězdy, boxeři, zpěváci a fotbalisté hovořili o Desatanudos, jako by to byl nějaký druh talismanu.

La Virgen Desatanudos přinesl do Argentiny počátkem osmdesátých let jezuitský kněz Jorge Bergoglio, který byl tehdy rektorem jezuitské univerzity El Salvador v Buenos Aires a dnes je zde kardinálem arcibiskupem. Při své návštěvě německého Augsburgu našel v kostele sv. Petra v Perlachu obraz, který svým nezvyklým názvem a zobrazením Panny Marie zvané Knoten-löserin („Ta, která rozvazuje uzly“) upoutal jeho zájem.

Obraz ze 17. století, připisovaný baroknímu německému umělci Johannu Georgu Schmittnerovi, představuje Pannu Marii, již anděl zleva podává bílou pásku plnou uzlů. Jak prochází Mariinými rukama, přechází na její pravé straně do rukou druhého anděla, a uzly na ní jsou rozvázány.

Holubice Ducha svatého ukazuje na pokorně skloněnou Mariinu hlavu, přičemž přihlíží sbor cherubínů.

Na otce Bergoglia silně zapůsobilo výrazné poselství Panny Marie jako ženy, která rozvazuje uzly našich životů. Přivezl s sebou do Argentiny pohlednice s tímto obrazem, složil k její cti modlitbu a objednal repliku obrazu, která je dnes v kapli univerzity El Salvador.

Během dalších téměř dvaceti let zůstala veřejnosti tato pobožnost celkem neznámá, až na několik univerzitních studentů, profesorů a návštěvníků.

Zázračná kaple

V roce 1996 požádali tři farníci z předměstské farnosti v Buenos Aires svého faráře, P. Rodolfa Arroya, aby jim dal souhlas k propagování pobožnosti k La Virgen Desatanudos. Ten o této pobožnosti nic nevěděl, a tak se obrátil na kardinála Antonia Quarracina z Buenos Aires, který ho odkázal na svého generálního vikáře a pomocného biskupa Bergoglia. Ten byl „překvapený a měl radost z této myšlenky“, vzpomíná P. Arroyo.

Mariánští ctitelé ve farnosti se rozhodli, že jí postaví malou kapli, a doufali, že bude 8. prosince téhož roku vysvěcena. Pater Arroyo projekt schválil, ale varoval před mnoha překážkami s tím spojenými, přičemž první problém viděl v penězích. Ctitelé Panny ho ujistili, že ona sama si vezme na starost „rozvázáání všech uzlů“.

O několik dnů později nabídla slavná argentinská malířka Ana Betta de Berti, že namaluje kopii obrazu. Během necelých dvou týdnů nabídli architekti, zedníci a další farníci své odborné schopnosti, čas a peníze pro stavbu. Osmého prosince, na slavnost Neposkvrněného početí, byla kaple La Virgen Desatanudos vysvěcena.

„Ihned jsem začal pozorovat ve farnosti zřetelné změny: stále více lidí chodilo do kaple, aby se modlili k Matce Boží,“ říká P. Arroyo. Osmého každého měsíce je kostel při mši přeplněný. A v prosinci 1998, dva roky po otevření kaple, na 70 000 poutníků malou předměstskou farnost prakticky oblehlo.

Dnes je obraz La Virgen Desatanudos i v dalších farnostech.

Někteří historikové tvrdí, že původní německý obraz symbolizuje Marii jako ženu, která rozvazuje uzly manželského života.

V mnoha latinskoamerických zemích je zvykem, že při svatebním obřadu spojuje nevěstu a ženicha svatební stuha nebo laso. Jedna zpráva uvádí, že kněz, který daroval původní obraz kostelu sv. Petra v Perlachu, tak učinil na poděkování Panně Marii za zvláštní laskavost vůči dárcově rodině - poděkování za příbuzné, jejichž problémové manželství bylo urovnáno poté, „kdy se modlili k Panně Marii, aby rozvázála „uzly“ v jejich vztahu.

Obrácení Evy

Jiní tvrdí, že téma Knotenlöserin je velmi dávné a sahá až k sv. Ireneji, církevnímu Otcovi

z druhého století. Podle Ireneje Eva zhřešila a udělala uzly hříchu a zla; proto Maria, nová Eva, tyto uzly „rozvazuje“.

„Maria rozvazuje všechny druhy uzlů, které pocházejí z našich osobních hříchů, takže může také rozvázat 'uzly' v manželství," řekl kardinál Bergoglio.

Jeho slova našla podporu v dogmatické konstituci Druhého vatikánského koncilu o církvi: „Uzel, vzniklý neposlušností Evy, byl rozváznut poslušností Marie; co zauzlila Eva nevěrou a pýchou, to rozuzlila Panna Maria vírou“ (Lumen gentium, 56).

Přes svoji starobylost je úcta k Marii Desatanudos velmi současná a týká se dnešních katolíků, říká kardinál Bergoglio.

V popisu tradičního obrazu zdůrazňuje kardinál skutečnost, že anděl, který Marii předává pásku s uzly, hledí přímo na ni, zatímco anděl na méně prosvětlené části obrazu, který drží pásku s již rozvázanými uzly, pohlíží přímo na diváka.

„Tím nám tento anděl říká: 'Podívejte se! Toto může Panna udělat s uzly vašich hříchů a se všemi uzly ve vašem osobním životě.'“

P evzato z Mezinárodního reportu újen/2002, Ann Ballová, Alejandro Bermudez

Svatá Maria,

Božích milostí plná, b hem dn svého života jsi s naprostou pokorou p ijímala Otcovu v li, a ábel nebyl nikdy schopen svázat t svým zmatkem.

U svého Syna oroduješ za naše nesnáze a napln ná laskavostí a trp livostí dáváš nám p íklad, jak rozvázat uzly našeho života. A tím, že z stáváš stále naší Matkou, spravuješ a vyjas uješ vazby, které nás spojují s Pánem.

Svatá Maria, Matko Boží a Matko naše, svým mate ským srdcem rozvazuješ uzly našeho života. Prosíme t , abys vzala do svých rukou (jméno osoby, pro jejíž pot ebu se modlitba koná) a osvobodila ho (ji) od uzl a zmatk , jimiž úto í náš nep ítel.

Pro své milosrdenství, svou p ímluvou a svým p íkladem nás osvobo od všeho zlého, Paní naše, a rozvaž uzly, které nám brání sjednotit se s Bohem, tak abychom ho, osvobozeni od h íchu a chyb, mohli nalézat ve všech v cech, mohli mít svá srdce v jeho Srdci a mohli mu vždy sloužit v našich brat ích a sestrách.

Modlitba kardinála Jorge M. Bergoglia, nynějšího Svatého otce Františka

SVATÝ JAN ZLATOÚSTÝ - 13. ZÁŘÍ

Doba

V období 4. a 5. století je křesťanství poznamenáno dvěma základními momenty. Jednak vybudováním jednotné církve, která však byla postupně upevňována spíše autoritou císařskou než obecně uznávanou autoritou nějakého střediska hierarchického. Moc biskupa (papeže) římského se vztahovala jen na západní část říše, kdežto na východě vzrostla váha biskupů - patriarchů v Alexandrii, Antiochii a koncem 4. století v Byzanci (Konstantinopoli). Druhým charakteristickým znakem jsou těžké zápasy o pravověrnost proti vnitrocírkevnímu kacířství. Na prvním obecném (ekumenickém) koncilu v Nicei 325 byl vybojován spor o osobu Kristovu.

Sv. Jan Zlatoústý patří mezi učitele církve, východní církevní otce, svaté hierarchy a starokřesťanské spisovatele antiochijské školy. Byl asketickým mnichem, velkým řečníkem pozdního řeckého starověku i výřečným kazatelem. Později konstantinopolským patriarchou s hlubokým sociálním cítěním a žhavou touhou po reformě. A nakonec také vyhnanecem.

Život

Narodil se cca 347 v syrské Antiochii. Byl jediným synem císařského důstojníka a svou ovdovělou matkou byl vychováván jako křesťan, i když pokřtěn byl až v dospělosti. Studoval filozofii a rétoriku a připravoval se na kariéru právníka u proslulého řečníka Libania. Jeho učitelem teologie se stal Diodoros z Tarsu a jeho spolužákem Theodor z Mopsvestie. Toužil však po mnišském životě, ve svých zhruba 20 letech (372) přijal křest a začal žít v nedalekých horách, zprvu čtyři roky pod vedením jiného poustevníka a pak dva roky v naprosté samotě jako eremita. Z příliš přísné askeze však onemocněl a musel se vrátit do Antiochie, kde byl (381) vysvěcen na jáhna. Již tehdy se začal věnovat literární činnosti a kázání. Roku 386 ho místní biskup Flavianus vysvětil na kněze a pověřil kázáním v katedrále.

Díky Janově mimořádné výmluvnosti a řečnickým schopnostem se jeho strhující kázání brzy stala proslulými a vynesla mu přívlastek Zlatoústý – „Chrýsostomos“, odvozené z řeckých slov „chrýsos“ (zlatý) a „stoma“ (ústa). Během následujících dvanácti let se jeho věhlas jako výtečného kazatele rozšířil natolik, že v roce 398 byl na příkaz císaře Arcadia ustanoven nástupcem zemřelého patriarchy Nektaria v Konstantinopoli. Patriarcha Theofil Alexandrijský mu musel proti své vůli udělit biskupské svěcení.

Vyhnanství

Jan nadále vedl skromný život a proslul svou dobročinností. Pečoval o chudé a potřebné svého města, zřizoval nemocnice a volal po sociální spravedlnosti. Byl nadšeným reformátorem, velmi otevřeným a poněkud netaktním. Útoky sv. Jana Zlatoústého proti těm, kdo zneužívali své moci, i proti jiným zlořádům pohněvaly řadu bohatých a mocných osob. Se svou přímou a nekompromisní povahou usiloval o reformu kněžského života, čímž si zneprátelil některé představitelé vyššího kněžstva. Alexandrijský arcibiskup Theofil našel mnoho osobních i náboženských důvodů, aby Janovi odporoval. Jan otevřeně káral také nádheru a rozmařilost císařského dvora, kvůli čemuž se dostal do sporu s císařovnou Eudokií, manželkou východořímského císaře Arkádia. Císařovna měla na svého manžela velký vliv a v roce 403 vedly Theofilovy i její intriky k tomu, že byl sv. Jan na synodě syrských a egyptských biskupů sesazen. Císař ho poslal do vyhnanství s tím, že ho po čase povolá zpět, aby uklidnil rozhořčení lidu. Došlo však k novým nepokojům a potyčkám mezi Janovými přívrženci a nepřáteli. Nakonec císař znovu poslal Jana do vyhnanství, nejprve do Kúkússu v Malé Arménii (dnešním Turecku). I v exilu pečoval o dobro křesťanů své diecéze, se kterými si vyměňoval bohatou korespondenci. Janovy dopisy prozrazují mnohé o jeho tamějších těžkých letech, během nichž se mu přátelé marně snažili pomoci. Protože mohl odtud udržovat spojení s přáteli v Konstantinopoli a v Antiochii, dosáhl Theofil u císařského dvora toho, že Jan byl vykázán po tříletém vězení již jako těžce nemocný roku 407 až do Pitya k východnímu břehu Černého moře. Tam ale už nedorazil, protože v pontské Komaně (nedaleko dnešního Tokatu v severním Turecku) podlehl 14. září 407 útrapám dlouhé cesty. Jeho poslední slova byla: „Bud' sláva Bohu za všechno.“

Úcta

Janovy ostatky nechal roku 438 Arkadiův syn, císař Theodosius II., slavnostně převézt do Konstantinopole, kde byly uloženy v apoštolském kostele. Při 4. křížové výpravě roku 1204 byl sarkofág s ostatky uloupen křižáky a dostal se do Říma, kde byl až do roku 2004 uchováván v chórové kapli chrámu sv. Petra ve Vatikánu. Cařihradskému patriarchovi Bartoloměji I. jej - na znamení bratrství mezi západní a východní církví - navrátil Jan Pavel II. roku 2004, a dnes ho nalezneme v pravoslavné katedrále sv. Jiří v Istanbulu.

Do seznamu svatých Jana Zlatoústého již krátce po jeho smrti zařadil papež Inocenc I. (401-417). V římskokatolické církvi je sv. Jan Zlatoústý uctíván jako učitel církve, kterým ho roku 1568 jmenoval Pius V. Roku 1908 byl prohlášen za patrona kazatelů. Jan XXIII. ho vyhlásil za patrona 2. vatikánského koncilu. Vyzíván je také jako jeden z pomocníků při epilepsii.

V pravoslavné církvi a východních katolických církvích je – společně se sv. Basilem Velikým a sv. Řehořem Naziánským - řazen mezi tři svaté hierarchy a mezi východní církevní otce.

Dílo

Ve svých více než 700 homiliích vykládá knihy Starého i Nového zákona, zvláště knihu Genesis, Matoušovo a Janovo evangelium, Skutky a epístoly sv. Pavla, a dochovalo se i mnoho kázání pro zvláštní příležitosti, např. chvalozpěvy na mučedníky a série „o sochách“, kterou se mu podařilo uklidnit lidové bouře v Antiochii. Jeho kázání byla velmi dlouhá a výmluvná, ale vyjadřoval se přímo a prakticky. Jeho cílem bylo vykládat biblické texty takovým způsobem, aby jeho posluchači, prostí lidé, mohli jeho učení porozumět. Usiloval v nich hlavně o nápravu tehdejší společnosti. Ve svých morálních naučeních apeluje, hrozí, sympatizuje, karikuje i uvádí řadu konkrétních příkladů, příznačná je střízlivost, srozumitelnost, názornost a přísně vědecký charakter. Mnohé pasáže z jeho kázání jsou platné i dnes.

Zachovalo se také víc než 200 jeho listů, které sepsal většinou ve vyhnanství, a 17 prakticky zaměřených traktátů na různá témata - O kněžství; O zkroušenosti srdce; O panenství; Proti pomlouvačům mnišského života; Nic člověku neškodí, leda on sám aj. U nás jsou známé především jeho Knihy o napravení padlého, které do češtiny přeložil český humanista Viktorin Kornel ze Všehrd (1460-1520).

Liturgie sv. Jana Zlatoústého

Jméno sv. Jana Zlatoústého nese byzantská liturgie, kterou dnes užívají téměř všechny pravoslavné církve, a v latinizované podobě také církev řeckokatolická. Liturgie byla sestavena na základě starší liturgické praxe a její autorství není jisté. V pravoslavné církvi se slouží po většinu dní v roce (v předepsaných dnech ji nahrazuje liturgie sv. Basila Velikého), zpravidla jako dopolední eucharistická bohoslužba.

Ikonografie

S vyobrazením sv. Jana Zlatoústého se setkáme ve východním umění – na ikonách či mozaikových výzdobách interiérů byzantských chrámů. Jako jediný z východních církevních otců je však často zobrazován také v západním výtvarném umění. Např. v Itálii (Benátky, Miláno, Řím) je mu také zasvěceno několik kostelů. Bývá zobrazován jako biskup s knihou a včelím úlem u nohou. Někdy jej doprovázejí andělé či holubice (Ducha svatého), která přilétá k jeho uchu a přináší mu inspiraci k tvorbě.

Dle www.signalny.cz a www.iencyklopedie.cz, Marta Mrvíková

HOSPIC SV. JANA N. NEUMANNA V PRACHATICÍCH

Hospic sv. Jana N. Neumanna v Prachaticích je nestátním neziskovým zdravotnickým zařízením, jež pečuje o pacienty v terminální fázi jejich onemocnění. Přichází na řadu ve chvíli, kdy medicína již vyčerpala veškeré cesty vedoucí k vyléčení a člověka jeho onemocnění ohrožuje na životě. Jeho místo je tam, kde je potřeba citlivě vnímat osobnost člověka v konečných stádiích – většinou onkologického onemocnění, tj. v závěrečných fázích života, umírání.

Při přijímání pacienta je mu garantováno, že:

- nebude trpět nesnesitelnou bolestí
- v posledních chvílích nezůstane osamocen
- za každých okolností zůstane zachována jeho lidská důstojnost

Zdravotnická péče, kterou hospic poskytuje, se označuje termínem paliativní medicína. Jejím cílem je dosažení nejlepší možné kvality života nejen pacientů, ale i jejich rodin. Zajišťuje, aby člověk mohl co nejplněji a neaktivněji prožít poslední chvíle, pokud možno s blízkými.

K tomu působí v hospici kvalifikovaný tým lékařů, zdravotních sester a ošetřovatelů. A také - pokud si pacient přeje - psycholog nebo duchovní.

Orientujeme se nejen na zdravotnickou a ošetrovatelskou činnost v úzkém slova smyslu, ale snažíme se vhodně naplňovat volný čas pacienta např. četbou, rozhovorem, tvůrčími aktivitami, nebo vycházkami. Hmotné zázemí vychází vstříc vysokým nárokům. Ať se již jedná o bezbariérovou dispozici budovy, automatická polohovací lůžka, televizor, klimatizace, možnost připojení k internetu na každém pokoji, společenská místnost, bohoslužby, různé kulturní akce a tvořivé práce s klienty. Každý pokoj je také vybaven přistýlkou pro blízkou osobu. Její pobyt je vítán a umožněn kdykoliv. Režim návštěv je přizpůsoben potřebám

pacienta 24 hodin denně 365 dní v roce. Kapacita Hospice sv. Jana N. Neumanna je 30 lůžek. Z toho je 22 pokojů jednolůžkových a 4 dvoulůžkové.

Upřímně si klademe za cíl vysokou kvalitu života až do jeho konce. Vycházíme z úcty k člověku jako neopakovatelné lidské bytosti, z křesťanského pohledu na něj.

Za osm let působení jsme pečovali o půldruhého tisíce pacientů, z toho čtyři desítky jich byly z Vodňan. Věříme, že u většiny z nich jsme naplnili ideál hospicové péče. Tj. aby každý člověk odcházel z tohoto světa bez bolesti, usmířen a s vděčností za život, který mu byl dán.

Sv. Jan N. Neumann, jehož socha v životní velikosti zdobí náš park, může mít radost. Tento prachatický rodák, který se narodil v budově dnešního hospice, celý život sloužil druhým. I dnes jeho rodný dům, 150 let po konci jeho pozemské pouti, slouží bližním – těžce nevléčitelně nemocným. Možná nám svou pomoc a radost dává i najevo. Jak jinak si totiž vysvětlit, že hospicovní zaměstnanci jsou partou bláznů, kteří se těší v práci. Že navzdory škarohlídům všeho druhu naše

zařízení stále kvete. Nebo, že vůbec první pacient, kterého jsme hospitalizovali, byl křtěný Jan Nepomuk, povoláním lékař, přijatý na dušičky? Nebo, že... Kdo nevěří, ať tam běží. Přesvědčte se sami a přijďte se k nám podívat - na prohlídku, exkursi či návštěvu parku s řadou zajímavých dřevin a zvířat. Nebo do kaple bl. Jana Pavla II., kde jsou uloženy ostatky tohoto velkého polského papeže. Je to dům radosti, kde vše je poněkud hezčí a radostnější, než si spousta z nás myslí.

P.S. slova naší pacientky na konci jejích dní: *Mn se tady tak líbí... ..ale nikomu o tom ne ikejte, cht li by sem pak všichni! :-)*

PhDr. Robert Huneš, editel hospice

Více informací naleznete na www.hospicpt.cz, popř. nám můžete pomoci na číslo účtu: 171157619/0600

Mariánská pouť ve Skočicích

Sobota 6. července – poslední úpravy, pohledy na oltář, aby vše bylo v pořádku, jak má být. Však budeme zítra slavít pouť u Panny Marie Skočické. Mezi dveřmi nesměle nakukuje pán ze sousedství, který běžně do kostela nechodí. „Mohu dál? Potřebuju trochu nasát, tady to úplně sálá!“ Sedí, dívá se na oltář, mlčí, usmívá se,... a nasává. Prý ze stop dávných předků, kteří měli tak šikovné ruce, že dokázali vytvořit takovou nádheru. Ale kdoví? Možná i cítí blízkost Někoho, kdo ho naplňuje tím blaženým pocitem a koho si zatím netroufá pojmenovat. „Neboť tak praví Hospodin: Hle přivalím na něj blaho jako řeku... Budete sát, ponесou vás na zádech a na klíně vás budou laskat. Jako matka utěšuje svého syna, tak já vás potěším...“ To uslyšíme zítra o pouťi v prvním čtení z proroka Izaiáše.

A už je neděle a spěcháme do kostela na mši svatou. Sešlo se nás hodně už na osmé, a což potom na desáté! Ono se to nezdá, ale když vyjdou všichni, kteří byli během mše sv. skryti v ambitech, a utvoří zástup ke svatému přijímání, pak teprve vidíme, že je nás tady opravdu mnoho. Obzvlášť nádherná je hojná účast mladých rodin s dětmi.

Před dvěma stoletími – v čase dětství sv. Jana Nepomuka Neumanna, přicházely do Skočic uctít Matku Boží zástupy pěších věřících. Dnes je pěší poutník spíše výjimkou, ale myslím, že se nemýlím, když řeknu, že tradice skočických poutí už je zase obnovena!

Foto Pavla Stuchlá

Spolu s Pannou Marií slavíme 14. neděli v mezidobí a v úryvku z evangelia sv. Lukáše čteme, jak Pán Ježíš posílá dalších 72 učedníků, aby nesli pokoj a hlásali všem: „Přiblížilo se k vám nebeské království.“ V následující homilii slyšíme, že dnes posílá Ježíš každého z nás – mě, tebe, všechny. Každý ať koná v duchu evangelia na svém místě v rodině, farnosti, ve škole, v zaměstnání, doma, v nemocnici,... Právě Panna Maria je nám nejlepším vzorem: vyslechla, šla a konala. Vždycky! Kéž je nám mocnou přímluvkyní a pomocnicí, abychom její příklad dokázali následovat.

Na žádost starostky obce vysvětil P. Jiří Čepl po mši sv. zrenovovanou kapličku na místním hřbitově. Díky obecnímu zastupitelstvu je zase krásně opravena a potěší všechny návštěvníky hřbitova.

A už je téměř poledne, tvoří se hloučky přátel a známých, ochutnáváme napečené pouťové dobroty, povídáme si (nepomlouváme), rádi se vidíme a těšíme se zase za rok na shledanou ve Skočicích. Není i toto semínkem nové evangelizace?

Zde ka Šídllová

WORLD YOUTH DAYS - RIO DE JANEIRO 2013

WYD neboli světové dny mládeže mají svůj počátek v osmdesátých letech dvacátého století a tento rok se konaly v brazilském Rio de Janeiru. S myšlenkou společného setkání mládeže přišel papež Jan Pavel II. V jeho šlépějích kráčel Benedikt XVI. a nyní pokračuje papež František.

Samotné setkání mládeže probíhalo od 23. do 28. července, ale tomuto setkání předcházela týdenní předprogram pro českou skupinu v Barra do Piraí. Přibližně stotisícové město Barra do Piraí je asi sto kilometrů od Ria. V tomto městě jsme byli ubytováni v rodinách, kde o nás bylo velmi dobře postaráno. Kromě programu, který si pro nás místní připravili, nechybělo samozřejmě poznávání brazilské kultury, zvyklostí a báječných lidí.

Když jsme se rozloučili se slunečným počasím v Barra do Piraí, deštěm nás přivítalo Rio de Janeiro. První čtyři dny setkání se svatým otcem byly chladnější a většina dne pršela. Po přivítání se svatým otcem ve čtvrtek 25. července na pláži Copacabana, jsme se účastnili také dalších společných programů s papežem Františkem – páteční křížová cesta, sobotní vigilie a závěrečná nedělní mše svatá. Vyvrcholením celého setkání byla právě nedělní mše svatá, které

se účastnily zhruba čtyři miliony lidí. Nedělní mši svatě předcházela vigilie, která tradičně bývala celonoční, ale v letošním roce byla ukončena v devět hodin večer kvůli špatnému počasí. Nicméně ani špatné počasí neodradilo mladé od toho, aby na pláži nocovali; také to byla jediná možnost, jak si rezervovat místo na mši svatou.

Jak již papež František oznámil, příští setkání se bude konat v roce 2016 v Krakově v sousedním Polsku. Doufáme, že se tedy uvidíme i se známými tvářemi z Brazílie.

Z České republiky se setkání zúčastnilo 150 lidí, včetně pana kardinála Dominika Duky a otce biskupa Pavla Posáda; z českobudějovické diecéze nás letělo do Brazílie celkem 13. Všichni si

určitě odnášíme do svých domovů, rodin a společenství mnoho nezapomenutelných zážitků, a také bychom chtěli naplňovat motto setkání: „Jděte tedy a získejte za učedníky všechny národy.“

Text a foto Marie J nová

LETNÍ DĚTSKÝ TÁBOR ŽIROVNICE 17. – 23. 8. 2013

„Slunce ať svítí, kde jsi Ty!“ tak přesně s tímto heslem se sešly necelé tři desítky dětí na vlakovém nádraží v Čičenicích, aby společně strávily týden v pastoračním centru v Žirovnici na Vysočině.

Vítr, bouřka, déšť, zataženo, polojasno, slunečno, to je jen několik možností, jak se může počasí projevovat. A právě na těchto změnách počasí se tým vedoucích snažil vysvětlit dětem, že slunce, které svítí v našem životě, nemusí být vždycky na jasné obloze bez mráčků, ale občas může také přijít bouřka, vát silný vítr nebo pršet. Však právě tyto změny nás posouvají, ukazují jinou cestu nebo vrací zpět o pár kroků.

Jako každý rok, tak ani letos, nechyběl bohatý program. Na začátku tábora jsme společně batikovali šátky, které později sloužily při dalších hrách, ale i jako ochrana před sluncem. Abychom zapojili nejstarší účastníky tábora do příprav programu, bylo jejich úkolem připravit si pohádkový les pro menší děti. Samozřejmě, že nechyběla ani noční hra. Další aktivity byly zaměřené na prohloubení tématu.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem, kteří se tábora zúčastnili. Především děkuji vedoucím, kteří obětovali svůj čas a energii do přípravy a realizace tábora. Dále patří velký dík kněžím – otci Jiřímu Čeplovi, který se účastnil zhruba poloviny tábora a otci Josefu Sláčíkovi z Prachatic, který nás potěšil svou návštěvou. Oba kněží nám umožnili setkat se s Pánem ve svátosti smíření a následně při slavení Eucharistie. Děkujeme také za finanční dary od farnosti a města Vodňany. A hlavně děkuji všem dětem, protože bez nich by bylo naše snažení marné. Právě díky dětem si znovu můžeme uvědomit, jak nás Pán Bůh miluje a jak moc nás obdarovává. A byly to právě děti, díky kterým nám svítilo slunce tam, kde jsme byli.

Marie J nová

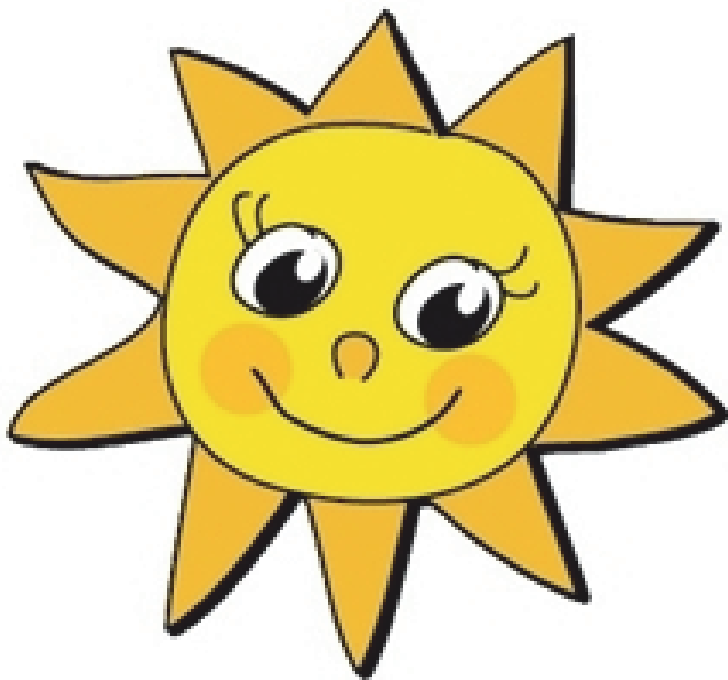

Foto Dana Smole áková

KROPENKA

Při příchodu do kostela se pokřizujeme svčenu vodou. Je to voda, v níž je rozpuštěna posvěcená sůl. Voda značí očištění od hříchů a sůl zase ochranu proti nebezpečství duše i těla.

Když se zadíváme na obrázky kropenek z našeho kostela, vidíme mezi nimi značný rozdíl.

První obrázek ukazuje na kropenku v zoufalém stavu, který nejen nás, ale i příležitostné návštěvníky kostela vedl k zamyšlení.

Na druhém obrázku vidíme podstatnou změnu k lepšímu. A ten, komu můžeme děkovat nejen za opravu, ale i potřebný materiál, je náš farník Ing. Jiří Janšta. Na žádost mnohých farníků mu za tuto práci děkuji a vyprošuji Boží požehnání.

Text a foto Marie Polatová

TEST ZNALOSTÍ

- Která kniha Písma svatého hovoří o stvoření člověka?
 - kniha Ester
 1. kniha Mojžíšova
 2. kniha Mojžíšova
- Pentateuch je
 - pět knih Mojžíšových
 - židovská slavnost
 - jeden z izraelských praotců
- Korunou Božího stvořitelského díla je
 - člověk
 - vesmír
 - Země
- Bible říká, že Bůh stvořil člověka
 - aby ho zkoušel
 - aby mu vládl
 - aby byl Božím obrazem
- Bůh lidem požehnal a řekl:
 - „Plodte a množte se a naplňte zemi.“
 - „Vyjděte z této země do země, kterou vám ukážu.“
 - „Radujte se v Pánu vždycky!“
- Jméno Adam znamená v překladu
 - život dávající
 - nahý, neoblečený
 - člověk, pozemšťan
- Jméno „Eva“ znamená v překladu
 - první ze všech
 - matka všech živých
 - z žebra stvořená

8. „Druhým Adamem“ nazývá sv. Pavel
 a) Timoteje
 b) Ježíše Krista
 c) Jana Křtitele
9. Bible popisuje zemi jako krásnou zahradu. Nazývá ji
 a) Eben
 b) Eden
 c) Edom
10. Podle biblického líčení dal Bůh člověku život
 a) slovy „Pomni, člověče!“
 b) slovy „Vstaň a chod!“
 c) vdechnutím „dechu života“

TEST - O BIBLI

1. Evangelista je
 a) příslušník evangelické církve
 b) hlasatel radostné zvěsti
 c) starozákonní prorok
2. Epištola je
 a) část oblečení pro kněze
 b) dopis
 c) životopis apoštola
3. Knih Mojžíšových je
 a) pět
 b) tři
 c) dvanáct
4. Jonáš je
 a) izraelský král, který vybudoval chrám
 b) chetitský bojovník, který měl velkou sílu
 c) prorok, který se plavil po moři
5. Lukáš byl
 a) lékař
 b) tkadlec
 c) rybář

6. Jan má v Novém zákoně
 a) jeden spis
 b) tři spisy
 c) pět spisů
7. Nejkratší evangelium je
 a) Matoušovo
 b) Markovo
 c) Lukášovo
8. Pavel má v Novém zákoně
 a) pět listů (dopisů)
 b) třináct listů
 c) jedenáct listů
9. Juda napsal
 a) jeden list
 b) tři listy
 c) žádný list

10. Knize Zjevení sv. Jana se říká také
 a) Antifona
 b) Aeropag
 c) Apokalypsa

Správné odpov. di naleznete v p. íštím ísle FN, p. evzato z Katechetického v. stníku 3/1995-96

SVATOVÁCLAVSKÝ BĚH - 2. ročník

sobota 28. září - 15:00 (běží se za každého počasí)
 místo startu/cíle:

Vodňany - náměstí Svobody (u kostela)
 hlavní závod - délka: 8 km
 vedlejší závod - délka: 4 km

profil tratě: 2/3 asfalt, 1/3 upravené parkové cesty,
 rovina - možnost zaběhnout rychlé časy

kategorie:

Ž, Ž35+, Ž45+, M, M40+, M50+, M60+, M70+
 startovné: 50 Kč (zahrnuje občerstvení)

prezence: 13:30 - 14:45

parkování: zdarma na náměstí v místě startu
 odměny: diplom a věcná cena (první tři v každé kategorii, nejstarší a nejmladší účastník)

<http://www.svatovaclavskybeh.estranky.cz>

Správné odpovědi z testu ve FN 3/2013

Test znalostí

1 b, 2 b, 3 c, 4 b, 5 a, 6 b, 7 c, 8 a, 9 c, 10 a

Test o bibli

1 a, 2 a, 3 b, 4 c, 5 a, 6 b, 7 c, 8 b, 9 a, 10 a

MURPHYHO ZÁKONY O CÍRKVI - S HUMOREM DO VLASTNÍCH ŘAD

RODINNÉ ODCHODY DO KOSTELA

Murphyho zákon odchodů do kostela:

Ať děláte, co děláte, odcházíte-li s rodinkou z domu na mši svatou, vždycky půjdete o něco později, než jste původně chtěli.

Klapzubova aplikace zákona:

Na poslední chvíli, zcela nezávisle na rodičovské předvídavosti a pečlivosti bezprostřední přípravy, se určitě něco „vymastí“: počurané dítě, nekompatibilní ponožky některé z ratolestí, neodkladný telefonát, botičky zabahněné od sobotní vycházky, ztracená peněženka, startující oko na punčoše či naopak nestartující auto.

Murphyho zákon příchodů do kostela:

Ať děláte, co děláte, pan farář bude u oltáře vždycky o chvilku dříve než vaše rodinka v lavici, takže se bude cítit oprávněn významně po vás lounnout okem.

Zákon diskontinuity odchodu do kostela a příchodu do kostela:

Jestliže se vám podařilo odejít včas z domu, neznamená to ještě, že přijдете včas na bohoslužbu.

Závěr prof. Tomáše Marného:

Pokud se vám jednou výjimečně podaří odejít včas z domu a přijít včas na bohoslužbu, opozdí se pro změnu pan farář.

KŘESŤANSKÁ RODINA V KOSTELE

Axiom madame Rettigové:

Máte-li doma maso v troubě, stoprocentně bude kázání dlouhé a ohlášky nekonečné.

Murphyho zákon o dětech v kostele:

V kostele děti vykřikují a všelijak zlobí zásadně do ztichlé atmosféry, nikoli do hřmění varhan.

Dodatek psychoanalytika Mgr. Pitválka:

Velcí katolíci by si rovněž někdy s chutí zařvali na ztichlý kostel, jenomže jsou naučení svůj destruktivní pud potlačovat.

Detailní rozvedení Murphyho zákona o dětech v kostele:

V nejposvátnější a nejusebranější chvíli během bohoslužeb se zpravidla ozve jeden z následujících nežádoucích zvuků:

- a) rána způsobená padajícím zpěvníkem či jiným kompaktním předmětem;
- b) srdcervoucí pláč miminka, které v kočárku ztratilo někde dudlík;
- c) dunivé kopání dětských nožek do lavice;
- d) skácení paraplete nebo berel (pěkně jedné po druhé) paní X.Y., způsobené vaším čiperným dítětem;
- e) pád dítěte pod lavici a následný ohlušující řev;
- f) „trouby jerišké“ aneb hloubkové čištění ucpaných nosních dutin něčí ratolesti;
- g) nevybíravé peskování ministrantů panem farářem, který zapomněl, že nechal zapnutý mikrofon;
- h) zvolání benjamínka místní vzorové křesťanské rodinky (během významné pomlky při kázání): „Proč ten pán tolik křičí?!“, případně (nejspíše při tiché modlitbě po sv. přijímání): „Mamiíí, kdy už bude konec?“

Murphyho zákon promluv pro děti:

Je-li ve farním personálu na výběr z více osob (pan farář, kaplan, jáhen, apod.), bude mít promluvu pro děti ta z nich, které to působí největší potíže.

Zdůvodnění pastoralisty doc. Herodesa:

Svou nechuť pracovat s dětmi tak může dotýcný obětovat za přítomné děti, a tím jim prospěje více, než kdyby jej práce s dětmi těšila a on se v ní seberealizoval. Děti si tak alespoň nebudou zvykat na luxus, že k nim někdo mluví srozumitelnou řečí, a budou připravenější na život, hlavně na bohoslužby pro dospělé, kde se s nimi už nikdo nebude mazlit!

Dilema rodin s malými dětmi:

Být, či nebýt s nimi na mši svaté?

- Jestliže tam budou zlobit, budou se na vás všichni zlobit, že tam zlobili.

- Jestliže je necháte doma, vyčte se vám, že je necháváte doma a nezvykáte je na mši svatou.

Závěr anonymního aktivního laika:

Křesťanská výchova se bez trochy randálu prostě neobejde.

EPILOG AUTORA

Můj věhlasný patron sv. Tomáš Akvinský vyslovil krátce před svou smrtí památný výrok: „Viděl jsem věci, proti nimž je všechno, co jsem napsal, jako sláma.“

Nemám, co bych dodal.

Prof. Tomáš Marný, v. r.,
L. P. 2002 v Bludovicích

Z knihy *Murphyho zákony o církvi*, Tomáš Marný
z *Bludovic*, Vydalo Karmelitánské nakladatelství, 2007

Diecézní centrum mládeže pořádá
Večer mladých
v rámci lomecké pouti
7. září 2013
Lomec u Vodňan

Program:
17:00 mše svatá (novokněz J. Gumenický)
18:00 Rio de Janeiro pohledem účastníků
občerstvení duše i těla
20:00 modlitba (svěření nového školního roku)

Večeře z vlastních zásob.
Předpokládaný závěr 21:30.
Možnost přespání (vlastní spacák).
Nedělní mše svatá pro mládež v 15:00.

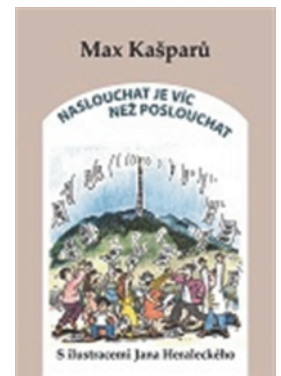
dcm@bcb.cz
731 402 807

dcm čb
diecézní centrum mládeže
Česká Budejovická

Knížní sloupek

Knihy autora Maxe Kašparů z Karmelitánského nakladatelství

NASLOUCHAT JE VÍČ NEŽ POSLOUCHAT

Želivský premonstrát, pelhřimovský psychiatr, žirovnický divadelní ochotník, vysokoškolský učitel, spisovatel a světoběžný esperantista se tentokrát na chvíli zastavil, aby posbíral svá rozhlasová, časopisecká a novinová zamyšlení. Naprostou většinu z nich tvoří pořady „Jak to vidí?“, které s ním vysílal Český rozhlas 2 Praha. Menší část je sestavena z jiných mediálních pramenů, včetně článků z týdeníku Rozhlas. Zvláště jeho rozhlasové pořady bylo potřeba přeložit z podoby mluvené do podoby písemné, dokončit již v éteru otevřené myšlenky a dát jim tím pádem pevnější tvar a rychlejší spád.

Info a běžná cena: brožovaná, 143 s., 138 Kč

O BLUDNÝCH KRUZÍCH A BLUDNÝCH KAMENECH

"Už více než p tat icet rok naslouchám ve své ordinaci lidským osud m.

Pov tšinou t m, které se týkají vztah . A to nejen vztah mezi mužem a ženou, d tmi a rodi i nebo vztah mezigenera ních, ale i t m, které se vytvo ily mezi rodi i a školou, ob anem a institucí nebo u iteli a jejich žáky. Jde o stesky, jejichž etnost i obsah se postupem asu rozší ují. Po t ch letech mohu íci, že všechny vztahy, spole n se stavy, vytvá í bludný kruh. Mimo svoji ordinaci se pohybují prakticky po všechna léta ješt mezi soudy, výchovnými ústavy mládeže, kriminály, komisemi pé e o dít a více než dvacet let se v nuji soudnímu znalectví. Denn se setkávám nejen s duševními chorobami, ale i s takovými

specialitami jako jsou vraždy, loupežná p epadení, znásiln ní, sexuální zneužívání d tí, trestné iny alkoholik a toxikoman . Koneckonc i já sám se pohybuji v bludných kruzích patologického prost edí tohoto sv ta a nacházím zde i bludné kameny, které d lají lidské životy skute n p et žkými. Kruhy i kameny jsou v prostoru, kde ešení složitých osud mých klient neladí s u enými knižními teoriemi, a proto v této publikaci nebudu vycházet z teorií, ale z mojí léka sko-diakonské praxe. Pokud se tená na n které stránce takzvan "najde", možná mu svitne i nad je na ešení jeho osobního problému. A v takovém p ípad jsem tuto knížku nepsal zbyte n ." (Autor)

Info a běžná cena: brožovaná, 63 s., 68 Kč

PO PROVAZE KE KRISTU

Knížky Maxe Kašparů si nacházejí cestu k lidským srdcím takřka samy. Příčinou úspěchu je hluboká lidskost autora samého, ale i jeho znalost lidských srdcí; proto je vzájemná komunikace tak snadná, srdečná a přináší své ovoce.

Určité věci člověk nemůže vnímat v mládí nebo ve středním věku: jsou výsadou začínajících šedin. Může o nich mluvit jen ten, kdo už si něco prožil. Nemám tím na mysli hotové odpovědi, ale spíše hotové otázky: otázky, které jdou pod kůži a vedou k zamyšlení, otázky, které provokují k novému hledání, i ty, které rozjasní tvář úsměvem či údivem, protože „koho by tohle napadlo“!

Kdo by v knížce Maxe Kašparů hledal hlubokou teologii nebo odborné biblické výklady, bude zklamán. Ale patří-li čtenář do kategorie těch, jimž je určeno věnování, tedy k těm, kteří nepřestávají hledat, určitě si tu najde jak pokrm na cestu, tak i motivaci pro další hledání.

(z úvodu Vojtěcha Kodeta)

Info a běžná cena: brožovaná s klopami, 112 s., 129 Kč

Z liturgického kalendáře

Z Á Ř Í

Ne 1. 9.	22. neděle v mezidobí
Út 3. 9.	Památka sv. Řehoře Velikého
Ne 8. 9.	23. neděle v mezidobí, svátek Narození Panny Marie
Pá 13. 9.	Památka sv. Jana Zlatoústého
So 14. 9.	Svátek Povýšení svatého kříže
Ne 15. 9.	24. neděle v mezidobí
So 21. 9.	Svátek sv. Matouše
Ne 22. 9.	25. neděle v mezidobí
Pá 27. 9.	Památka sv. Vincence z Paula
So 28. 9.	Slavnost sv. Václava
Ne 29. 9.	26. neděle v mezidobí

Ř Í J E N

Út 1. 10.	Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše
St 2. 10.	Památka sv. andělů strážných
Pá 4. 10.	Památka sv. Františka z Assisi
Ne 6. 10.	27. neděle v mezidobí
Ne 13. 10.	28. neděle v mezidobí
Út 15. 10.	Památka sv. Terezie od Ježíše
Čt 17. 10.	Památka sv. Ignáce z Antiochie
Pá 18. 10.	Svátek sv. Lukáše, evangelisty
Ne 20. 10.	29. neděle v mezidobí
Ne 27. 10.	30. neděle v mezidobí
Po 28. 10.	Svátek sv. Šimona a Judy

L I S T O P A D

Pá 1. 11.	Slavnost Všech svatých
So 2. 11.	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé
Ne 3. 11.	31. neděle v mezidobí

Pořad bohoslužeb ZÁŘÍ - ŘÍJEN

út	Vodňany	8.00
čt	Vodňany DD	10.00
	Bílsko	17.00
	Vodňany	18.15
pá	Skočice	17.00
	Vodňany	18.15
so	Bílsko	17.00
	Vodňany	18.15
ne	Vodňany	8.30
	Skočice	10.30

případně výjimky sledujte na webu
www.farnostvodnany.cz

DD - domov důchodců

Svatováclavská pouť Budyně

28. 9. 2013

PROGRAM:

- 11 hod.** Poutní bohoslužba
 - od 14 hod.** Historický kolotoč a střelnice zábavní společnosti AL RAŠÍD
 - 15 hod.** - Divadlo CIRKUS ŽEBŘÍK
- Jak se peče pohádka
 - 16 hod.** - Óbr herečky na chudách tancí
 - 17 hod.** - Hudební překvapení! (divadelní šanson pouliční odhrňovačky z nitra ženské duše)
- ...a navíc poutové růže, perníky, pivo, limo,
pátečky, dátečky...

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

pořádá PNUti o.s.
ve spolupráci s obcí Budyně

akce je finančně
podpořena grantovým
programem
Jihočeského kraje

Město Vodňany, Římskokatolická farnost Vodňany a Městské kulturní středisko Vodňany vás zvou ve dnech 7.-8. září 2013

na

VODŇANSKOU MARIÁNSKOU POUŤÍ

Program v sobotu

9,00 - 16,00 hodin - **Slavnost páry** -
oslava 120. výročí otevření železnice Čičenice - Prachatice
(nádraží ČD Vodňany)

8,30 - 9,00 hodin - řazení průvodu

9,00 - 9,30 hodin - historický průvod s kapelou Dřemlinkou městem přes nám. Svobody
9,30 - 9,45 hodin - uvítání příjezdícího parního vlaku na nádraží

9,45 - 10,00 hodin - divadelní vystoupení baráčníků

10,00 - 10,45 hodin - kapela ŠMRNC - „Písně ze staré Prahy“

10,45 - 11,00 hodin - skupina historického tance Campanello

11,00 - 12,45 hodin - Vodňanská kapela

12,45 - 13,00 hodin - skupina historického tance Campanello

13,00 - 13,45 hodin - Fedřechťři, ukázky historických soubojů

13,45 - 14,00 hodin - vyhlášení fotosoutěže „Na trati 197“

14,00 - 14,45 hodin - kapela ŠMRNC - „Nezapomenutelné hity dvojice Šlitr a Suchý“

15,00 - 16,00 hodin - Dixie Old Boys

15,45 hodin - odjezd vlaku do Čičenic

19,00 - 23,00 hodin - farní zahrada vchod z parkánu

POUŤOVÁ ZÁBAVA NA PARKÁNĚ

vystoupí skupina SCARLET a BRETT

vstupné 50,- Kč

Po celý den množství pouťových atrakcí a stánků
(mezi nádražím ČD a kulturním domem)

Program v neděli

10,00 hodin - farní kostel Narození Panny Marie ve Vodňanech
SLAVNOSTNÍ POUTNÍ MŠE SVATÁ

Neděle 8. září 2013 ve 14 hodin kostel Narození Panny Marie ve Vodňanech
SAKRÁLNÍ KONCERT „AVE MARIA a SPIRITUÁLY, nejslavnější a nejkrásnější duchovní skladby“

Edita Adlerová (mezzosoprán) - sólistka,

Le Grand Theatre du Fou ve Francii, Vladimír Roubal (varhany) - ředitel chrámové hudby

Královské kanonické premonstrátní v Praze na Strahově.

Vstupné dobrovolné

výtěžek bude použit na opravu kostela a fary.

dále Vás zveme na tyto akce:

městská galerie v sobotu a v neděli 9 - 12, 13 - 17 hodin

SRPEN 68

Soubor dokumentů, novin a fotografií z archivů pamětníků

Josef Milota - Voda a mraky

Prodejní výstava při příležitosti 75. narozenin malíře z Protivína,

městské muzeum

Augustin Liška - Pohledy do kraje Prácheňského

Výstava obrazů autora z Nového Drazejeva u Strakoníc.

AKCE

♦ po 2. 9. - 18.00 **Dětská mše sv.** k zahájení nového školního roku *

♦ pá 6. 9. - po mši sv. **Adorace** *

♦ víkend 7. a 8. 9.

Vodňanská Mariánská pout'

- so 7. 9. - 19.00 - 23.00 **Pout'ová zábava**

- ne 8. 9. - 10.00 **Poutní mše svatá** *

- ne 8. 9. - 14.00 **Sakrální koncert** *

(více uvnitř tohoto čísla)

♦ pá 13. 9. - 18.00 **Fatimský den** *
korunka k Božímu milosrdenství, mše sv.,
růženec, zpověď, litanie

♦ so 14. 9. - po mši sv. „**Jak bylo v Rio de Janeiru**“ přednáška Marušky Jůnové *

♦ čt 19. 9. - 14.00 „**Jak bylo v Rio de Janeiru**“ přednáška Marušky Jůnové
v prostorách jídelny domova důchodců

♦ so 21. 9. **Zájezd pro tříkrálové koledníky**
více uvnitř tohoto čísla

♦ so 28. 9. - 11.00 **Svatováclavská pout'**
v Budyni více uvnitř tohoto čísla

♦ so 28. 9. **Svatováclavský běh**
více uvnitř tohoto čísla

♦ pá 4. 10. - po mši sv. **Adorace** *

♦ ne 13. 10. - po mši sv. **Fatimský den** *
korunka k Božímu milosrdenství, růženec,
litanie

♦ čt 17. 10. - 19.00
Svatí Cyril a Metoděj
- 1150. výročí příchodu
přednáší P. Mgr. Pavel Liška, děkan
v Netolicích, vstupné dobrovolné, v městské
galerii

* - v kostele Narození Panny Marie

V neděli 8. 9. ve 14.00 hodin
v kostele Narození Panny Marie

Sakrální koncert **Ave Maria a Spirituály**

nejslavnější a nejkrásnější
duchovní skladby

Edita Adlerová (mezzosoprano) - sólistka
Le Grand Theatre du Puy du Fou ve Francii
Vladimír Roubal (varhany) - ředitel chrámové
hudby Královské kanonie premonstrátů
v Praze na Strahově

vstupné dobrovolné
výtěžek určen na opravu kostela a fary

Lomecké poutě

♦ so 7. 9. - 17.00

Zářijová

P. PhDr. Jozef Gumenický, novokněz

♦ ne 8. 9. - 10.00

Hlavní poutní

Mons. Jiří Paďour OFMCap. Č. Budějovice

♦ ne 8. 9. - 15.00

Mládežnická

P. Mgr. Roman Dvořák, Č. Budějovice

♦ pá 13. 9. - 17.00

Fatimský den

P. Václav Habart, Č. Budějovice

♦ so 5. 10. - 17.00

Růžencová

P. Václav Pícha JC.D., Č. Krumlov

♦ ne 13. 10. - 9.30

Fatimský den

P. Miroslav Nikola, Bavorov

♦ so 2. 11. - 14.30

Dušíčková

P. Miroslav Nikola, Bavorov

Farní noviny - Vodňany, Skočice, Bílsko. Občasník. Číslo V/4. - vychází 1. 9. 2013. Náklad 180 ks + elektronická verze na www.farnostvodnany.cz. Vydává farnost Vodňany, Skočice a Bílsko. Adresa: Farní úřad, Alešova 44, 389 01 Vodňany. IČ: 63292882. Redakční rada: farninoviny@googlegroups.com - Petr Totín, Marta Mrvíková, Marie Polatová, Ludmila Plachtová (ilustrace), Marie Jůnová. Registrováno u MK ČR pod číslem MK ČR E 20322.

Náklady na 1 výtisk činí přibližně 5,- Kč. Pro tento účel je zřízena kasička v zadní části vodňanského kostela. Rádi budeme též za vaše písemné a obrazové příspěvky pro další čísla. Můžete je zasílat na mailovou adresu redakční rady nebo vkládat do kasičky. Děkujeme.

Příští číslo V/5. listopad - prosinec Advent: uzávěrka 12. 10. 2013, vychází 27. 10. 2013.